

[Poul Hansen (Svendborg).]

Naar jeg i Dag betragter Resultatet af Udvalgsarbejdet, synes jeg, man med Rette kan sige, at der er naaet store Ting, og at Arbejdet er foregaaet i Fordragelighed og med Forstaaelse af de mange forskellige Synspunkter. Derfor kan mit Parti stemme for de af den højtærede Handelsminister foreslaaede Ændringer, som betyder en væsentlig Forbedring af det oprindelige Forslag. Udvalgets ærede Ordfører (Christmas Møller) har gennemgaaet disse Ændringer, og derfor kan jeg indskrænke mig til at fastslaa, at der især paa tre Omraader er sket store Forbedringer.

Ved Ændringen af Krigstillæggets Beregning har man imødekommet vort Ønske om, at højeste Risikotillæg skulde beregnes for hele Farten. Det betyder f. Eks., at en Matros, gift eller ugift, vil faa en Forhøjelse ved sin Afregning paa ca. 3 000 Kr., hvilket for de gifte jo bl. a. vil sige, at Chansen for, at Laanet fra Staten bliver kvittet, er blevet saa meget større, ligesom Muligheden for kontant Udbetaling selvfølgelig er blevet større. Ja, man kan vel sige, at for de ugifte vil det betyde, at de, der har sejlet paa britiske Skibe, i alle Tilfælde vil have Penge til gode og faa Penge udbetalt.

Ogsaa vor Anke over, at der kun kunde faas Erstatning for eet Forlis under Krigen, har man taget Hensyn til, saaledes at Sømanden kan faa foretaget Opgørelse for hvert eneste Forlis, han har været udsat for. Denne Retfærdighedshandling synes jeg der er god Grund til at hilse med Tilfredshed.

Under Sagens første Behandling rejste jeg ogsaa Sagen om de Klager, der er fremsat af de Søfolk, der har opholdt sig i Shanghai under Krigen. Udvalgsdrøftelserne om denne Sag har ikke frembragt nogen særlig Klarhed i Spørgsmaalet, maa jeg sige, fordi Paastand staar mod Paastand, som det ogsaa er blevet nævnt af andre ærede Ordførere, men jeg takker den højtærede Handelsminister for Tilsagnet om, at ogsaa Ministeriet er interesseret i, at fornøden Klarhed tilvejebringes, naar Omstændighederne gør en nærmere Undersøgelse mulig. Jeg glæder mig over den Enighed, der har været i Udvalget om, at denne Sag skal undersøges til Bunds. Det vil ikke alene være en Tilfredsstillelse for alle, der har fulgt med i denne Sag, men det

vil sikkert ogsaa være en Spore for vore Konsulater til at løse disse Opgaver bedre i Fremtiden, end man til Tider har haft Indtryk af, at de har gjort det i Fortiden.

Der har ikke i Udvalget hersket mindste Uenighed om, at vore Søfolk skal have den bedste og mest hjælpsomme Behandling, naar de ude i det fremmede af Forholdene tvinges til at henvende sig til vort Lands Repræsentanter, og denne Sags Behandling her i Tinget og i Udvalget skal fortælle alle, at det ogsaa er Rigsdagens Ønske, at dette sker. Skulde der sidde nogle tungnemme ude omkring, saa maa de være forberedt paa, at vi her vil varetage Søfolkenes Interesser og gøre en Indsats for, at eventuelle Fejl bliver rettet.

De, der har fristet Kaar som f. Eks. Shanghai-Folkene, vil kunne faa en rimelig Erstatning, ligesom Opholdsgodtgørelsen vil blive dem beregnet i Lighed med den Beregning, der finder Sted over for Søfolk, der har gaaet paa Pool-Penge. Jeg kan nævne, at den Forbedring betyder, at en Mand, der har opholdt sig i Shanghai eller været interneret andre Steder under Krigen i f. Eks. 200 Uger, vil opnaa en Forbedring paa 16 000 Kr. i Forhold til det oprindelige Forslag. Jeg takker derfor for den Imødekommenhed, som den højtærede Minister her har vist.

Af de Grunde, jeg nu har nævnt, vil vort Parti stemme for de af den højtærede Minister foreslaaede Ændringer, om hvilke jeg nok tør sige, at Tilslutningen for nogle Vedkommende bringes som Offer paa Enighedens Alter. Af den sidstnævnte Grund vil vi ikke stemme for Kommunisternes Ændringsforslag, idet de givne Forbedringer efter vor Mening maa ses som et Hele, hvoraf man ikke kan plukke en Del ud til yderligere Ændringer. Jeg kan blot sige, at vi har i høj Grad Sympati for Tanken om — det nævnte jeg ogsaa ved første Behandling —, at ingen Sømand skulde gaa ud af denne Tid med nogen Restgæld til Staten. Men naar man ikke har villet ændre ved Princippet om, at det skulde være en Afregningslov, men i Stedet for er gaaet med til væsentlige Forbedringer, saa vil vi bøje os for denne Kendsgerning, og jeg lægger i den Forbindelse Vægt paa, at den højtærede Minister har lovet, at der vil blive taget alle rimelige Hensyn til dem, der fort-